

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

&. 7. Iudas ergo cum accepisset cohortem. v. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Quis ergo erit, qui minus necessarium sibi existimet certa habere & orandi & agendi & loca & tempora? cum id ne Dominus quidem neglexerit; cui tamen nihil horum necessarium erat. Loca enim eligimus ne rerum variarum imaginibus occurrentibus, aut hominum interventione turberemur. Tempora designamus, tum ut apertiora hæc quoque nanciscamur, tum ne nobis inter varias occupationes dies effugiat, priusquam orationi vacemus, nam & in mediis turbis, imo & in summis cruciatibus Deo conjunctissimum animum habebat & non egebat monitore, quo commonefieret, ne dies prius elaberetur quam patrem orasset, cum ipse & pater unum essent, non modo vna divinitatis essentia, sed etiam mentis ac voluntatis humanæ cum eo conjunctione perpetua: quod igitur certū habuit orandi tempus ac locum id procul dubio nostra causa factum est. Nihil enim ita necessarium vitæ bene instituendæ est, atque oratio. Nihil orationi magis quam loci, ac temporis constitutio. David septies in die laudem dicere consueverat, Petrus & Ioannes. ascendebant ad templum ad horam orationis nonam, Christus monet: Cum oraveris intra in cubiculum tuum & clauso ostio ora patrem tuum. Vagæ illius & erraticæ orationis vix ulla utilitas & profectus est, quemadmodum sævæ valetudini ac vitæ malè conluleret, qui incertis temporibus ac fortuito cibum caperet: ita multo magis qui eadem negligentia hunc animæ cibum sumit. Fatebatur David percussus sum ut fœnum & aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem meum: panis procul dubio quotidianus supersubstantialis, oratio est, eo pane cor hominis confirmatur, eum certo loco ac tempore quotidie sumat, qui Deo vivere curat, quotidie dicimus. *Et ne nos inducas in tentationem.* Christus autem nobis respondet; *Orate ne intretis in tentationem.* Si negligis orare, quid mirum si tentaris & vinceris? Quid mirum autem si negligis orare, cum nullum ad id certum habeas tempus ac locum? quod loco aut tempore caret, id nusquam vel nunquam esse affirmare solemus. Affiduum igitur oportet esse te, semperque certo loco ac tempore precibus vacare, ut ea re, quantum potes, te confirmes.

Benignissime Deus, tu me rege semper ac posside, ut preces & actiones ordinem bene, atque debite ac devote persolvam, ad nominis tui gloriam & ad meam totiusque populi Christiani salutem. Amen.

§. 7. *Iudas ergo cum accepisset cohortem. v. 3.*

Cum congregatis Principibus Sacerdotum, & Senioribus populis, precedenti die, feria scilicet quarta, in concilio suo de Iesu per dolum tenendo

A 3

nendo

nendo & occidendo, apparuisset Iudas Ischariotes se offerens, ad delum contra Christum Dominum suum, eumque in finem consensisset sibi dati triginta argenteos in pretium & cohortem militum in defensionem, in casu quo se vellet Christus defendere: & ipsi spondissent omnia que petierat. Sequenti die cæna facta cum intrasset diabolus in cor Iudæ proditoris, surrexit & abiit ad summos sacerdotes & petijt sibi dati promissam cohortem, sciens quia Iesus iturus esset in hortum Gethsemani iuxta moerem ad preces ibidem fundendas. Principes audito lato nuncio continuo miserunt ad Pilatum ut cohortem aliquam eis commodare ad tempus non dedignaretur ad capiendum seditiosum & malignum hominem, hanc cohortem habebat Pilatus in Ierusalem pro sui capitis & principatus tutela & securitate & ad compescendos seditiosos & populares motus, ut constat ex Iosepho Iudæo historico, quam cohortem cum accepissent Principes ipsi statim tradiderunt ducendam Iudæ ad locum insidiarum & Iudas factus est ex Apostolo Christi, legatus Antichristorum, ex Salvatoris discipulo magister perditionis. Ô miram sed infelicem conversionem aut potius perversionem! verè iste Apostolus est reformatus Apostolus, uti hodie sunt reformati Christiani & reformati Catholici, qui ex Catholicis facti sunt hæretici & ex Christianis infideles Christo & Ecclesiæ eius persecutores.

Domine Iesu Iudas proditor petit à Principibus sacerdotum cohortem militum ad te captandum, ligandum, crucifigendum, morti tradendum. Ego invoco & supplico Deo Patri ut concedat mihi ad te laudandum, benedicendum, exaltandum nunc & semper & per infinita sæcula, novem choros angelorum imo aliquam hominum congregationem, qua mecum dum vivo & post mortem meam te laudet & honoret. Ecce Domine bona mea impendo in fundationes factorum & monasteria & collegia clericorum ut in eis pia cohors hominum collecta semper te laudet & glorificet, pro contumelia, quam tibi irrogavit Iudas cum sua mala cohorte.

§. 8. *Et à Pontificibus & Phariseis ministros.*

Quia non audebant per semetiplos soli subire periculum Iudas & milites, timentes turbam, quæ Christum sicut Prophetam habebant, ne forte tumultus fieret ab amicis Christi Domini, aut discipulorum eius factoribus, statim adiunguntur civili potestati & brachio sæculari virgines & similes ministri Ecclesiastici, ut captivas Christi omni auctoritate manica ac rata haberetur, in quam & civilis potestas & Ecclesiastica auctoritas